

TRIANGEL

Power with beauty,

Speed with grace

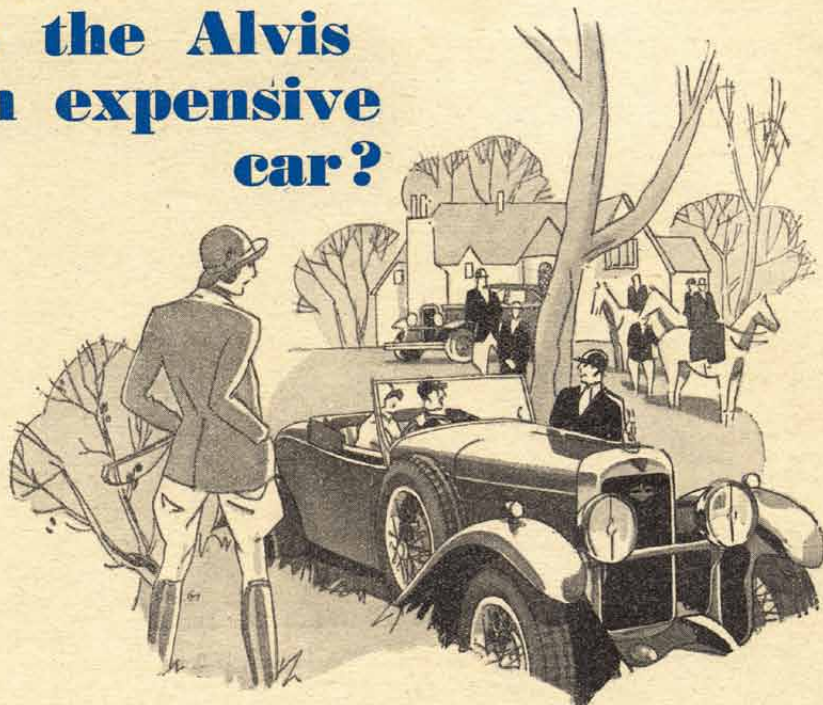
september 2013 **94**

TRIANGEL IS EEN PERIODIEKE UITGAVE VAN DE ALVIS OWNER CLUB NEDERLAND

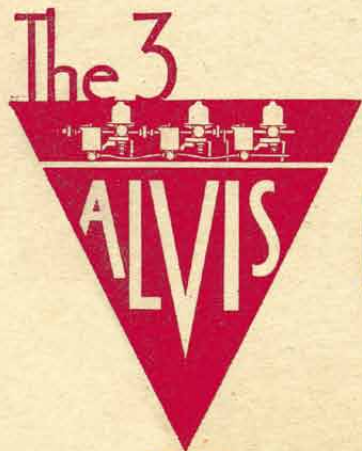
February 4, 1930.

Is the Alvis an expensive car?

Can you readily bring to mind any other car which has a guaranteed speed of 85 m.p.h., that costs less than £600? Can you readily call to mind any other car of like price which will do so much, and is so well built that its makers have the confidence to guarantee it for three years? Can you readily call to mind any other car that performs so well, and costs so little to run; has so small a tax, so light an Insurance and such an amazing economy in petrol and oil? Can you readily call to mind any other car, irrespective of price, that better maintains its tune? You cannot.

Right! Then we have proved our point. Two and Four Seater, £595. Saloon, £675.

85 M.P.H.
GUARANTEED.

HENLYS

England's Leading Motor Agents

HENLY HOUSE, 385/7 EUSTON ROAD, N.W.1
Opposite Gr. Portland Street Station. Phone: Museum 773419

DEVONSHIRE HOUSE, 1, 3 & 5, PETER STREET, 52, NORTH STREET,
PICCADILLY, W.1. MANCHESTER, LEEDS.
Phone: Grosvenor 2271 Phone: Central 1780 Phone: Leeds 20671

The Cater Motor Co., CHELTENHAM ROAD, BRISTOL.
Offices, Works & Service: Glasgow Terrace, Grosvenor Road, S.W.
Phone: Victoria 2261.
Soon AT BOURNEMOUTH.

Colofon

Website: www.alvisocn.com

Voorzitter:

A.C. Brouwers
Oostende 28
5702 NP Helmond
tel.: 0492-552902
voorzitter@alvisocn.com

Secretaris:

A. Hillebrand
Brouwersgracht 33
1015 GB Amsterdam
tel.: 020-6241692
secretaris@alvisocn.com

Penningmeester:

J.M. ten Bos
Prinses Marielaan 18
2242 CL Wassenaar
tel.: 070-3557928
AOCN bankrekeningnr.:
ten name van AOCN,
Den Haag, Nederland.
IBAN: NL32ABNA0514076704
BIC: ABNANL2A

Evenementencommissaris

A.C. Brouwers
tel.: 0492-552902
evenement@alvisocn.com

Registersecretaris

H. van der Meijden
Schubertlaan 5
3723 LM Bilthoven
tel.: 030-2283593
register@alvisocn.com

Redactie:

Herman Schipper
Eijerdijk 76
8051 MV Hattem
tel.: 0384- 238528
nauticus@xs4all.nl

Aanleveren van kopij en foto's:

Tekst in Word (.doc).
Achter elkaar doortypen, harde returns
alleen bij nieuwe alinea.
Foto's: selectie maken met bijbehorend
foto-onderschrift.
Bewaar als .jpg file, grootte 200-300 dpi,
(± 1600 pixels hoog of breed).
Per e-mail sturen naar:
nauticus@xs4all.nl
Bij veel of grote foto's:
Via www.wetransfer.com sturen naar:
paulvdvelde@artiv.nl

Ontwerp en lay-out:

Paul van der Velde

Druk: RDS, Odijk

Inleveren kopij en foto's voor de

volgende Triangel no. 95
Uiterlijk 24 november 2013

*Bij de voorplaat:
Bart Rietbergen doorkleeft met zijn Speed
de regen tijdens de Austria Historic Rally*

*Bij de middenplaat:
Alvis en Oostenrijk.
Een prachtige combinatie, tijdens
de Austria Historic Rally.*

Foto's via Herman Schipper.

Inhoud

Chairman's Column

Van de redactie

Evenementenkalender

Nieuwe redacteur gezocht

60e Tulpenrally

verslag door Tom Gatsonides

Fire Flight 25/26 mei

een verslag door Roel Bijl

International Alvis Weekend

verslag van Sandra van der Weiden

Austria Historic Rally

Herman Schipper

Eagle Rally in het Achterhoekse

door Hans en Jola van Hulst

"Alles ist gut im Weserbergland"

Frank and Joan Kay

Classic Wings & Wheels

verslag door Simon van Oostveen

Speed 25 Dhc naar Engeland

bericht van Marjan van Hoof

Mijn vader had er ook een

HS

Bij Eva in het "Paradijs"

Hans van Tongeren

Chairman's Column

Zomer 2013

In mijn vorige column heb ik geschreven dat de winter voorbij was, meteorologisch was die bewering juist, gevoelsmatig zat ik er ver naast, het leek eerder herfst. Nu, september 2013 durf ik met stelligheid te beweren dat we toch een echte zomer hadden!

De laatste maanden waren dagelijkse temperaturen van 25 graden of meer heel normaal. Voor de AOCN ideale weer condities hoewel, te warm is ook weer niet al te best voor onze temperatuurgevoelige mobielen.

Inmiddels hebben we aan twee club-evenementen deel kunnen nemen, de Fire Flight en de Eagle Rally. Daarnaast hebben onze leden deelgenomen aan de International Alvis Day en natuurlijk aan een hele hete 'Crossing Borders'. Dan nog de deelname aan Wings and Wheels en niet te vergeten de Indian Run op 28 en 29 september (al voorbij wanneer jullie dit lezen).

Aan deelnemers bij clubevenementen hebben we dit jaar, tot nu toe, niet te klagen. Een leuke opsteker natuurlijk voor de organisatoren. Evenementen en de Triangel zijn toch het bindmiddel van de AOCN.

Het blad wat u nu leest wordt met veel zorg samengesteld en gevuld met

lezenswaardige artikelen. De laatste 5 jaar heeft Herman Schipper de redactie van de Triangel voor zijn rekening genomen en nu te kennen gegeven dat hij zijn functie per 1 januari a.s. neerlegt. Herman heeft als redacteur ook veel artikelen geschreven en er steeds voor gezorgd dat de Triangel een aantrekkelijk blad is om te lezen. We moeten nu op zoek naar een nieuwe redacteur! Gij allen weet hoe moeilijk het is om vacatures in verenigingen op te vullen, deze stelling is ook van toepassing op de AOCN. Dit is niet de plaats om een oproep te doen voor een nieuwe redacteurmaar....?

De laatste rit van dit seizoen was de Indian Run. Hans Noordhoek en Roel Bijl nodigden ons uit om op 28 en 29 september naar west Brabant te komen. Voor de High Tea is een (nieuwe) locatie gevonden. Jan en Agnes van den Brink hebben tijdens de Eagle Rally spontaan aangeboden ons op 17 november in Laren te ontvangen. Ik neem aan dat ik vele van jullie daar weer zal ontmoeten.

Tot ziens in november.

Jullie voorzitter,

Anton Brouwers

Van de redactie

Nou, dat heeft lang geduurd, voor dat u deze Triangel weer in de bus kreeg! De eerste kwam in april, de bedoeling was dat de tweede eind juli bij u zou zijn, en dan de derde in oktober, en als laatste dan het kerstnummer.

Door een ad hoc besluit van het bestuur werd eind juli aan de redactie meegedeeld, dat het tweede nummer rond half september zou uitkomen, en dan nog een kerstnummer. Ja, daarvoor ben je het bestuur. Terwijl ik van mening ben, dat de Triangel een zeer belangrijk bindend element is, en een groot deel van onze leden uitsluitend via het lezen van de Triangel actief is, en dat daarom vier Triangels de voorkeur verdient!

Maar goed, hij ligt weer bij u op de mat. Met weer een aantal rit-verslagen, maar geen algemeen artikel over Alvis.

Ik ben een beetje uitgeschreven, weet u! En als ik een artikel over Specials schrijf, een beetje provocerend wellicht, dan hoop ik, dat u in de pen klimt om mij eens goed van repliek te dienen, maar nee, u bent het kennelijk geheel met mij eens, en dat is dan wel weer bevredigend!

Wel schrijf ik regelmatig ook over mijn eigen trips, altijd met de trouwe Speed, maar ik weet vrij zeker dat er veel meer trips gemaakt worden door andere leden,

en daar zou ik dan wel graag eens iets van lezen. Maar ook deze Triangel bevat weer wat artikelen van mijn eigen belevenissen, en ik hoop dat u daardoor gestimuleerd wordt wat meer mooie trips te maken met uw Alvis.

Mijn conclusie van het voorgaande is, dat ik er mee stop. Gewoon omdat ik van mening ben, dat een nieuwe redacteur weer eens een andere kijk op het Alvis-gebeuren kan geven. Gewoon omdat er ongetwijfeld mensen zijn binnen de club, die prima in staat zijn om interessante artikelen te schrijven, en om de leden te stimuleren om aardige rit-verslagen te schrijven. En nu maar hopen, dat Paul van der Velde beschikbaar blijft om een en ander te redigeren, en onze Triangel in deze mooie vorm te blijven uitgeven!

In dit nummer verslagen van de ritten tot nu toe, van Crossing Borders, van Wings and Wheels, van de Austria-tour van een aantal Speed-leden, en van de Schwarzwald-tour van bijna dezelfde groep. Ik wens u veel leesplezier, en waarschuw u alvast, het kerstnummer komt nog van mij, maar daarna gaat er een nieuwe wind waaien.

Herman

Weer een nieuwe aanwinst: een prachtige Alvis Speed 25 met een (replica)body van de Rivers-Fletcher Alvis. De auto is van de heer Willem Vermeulen, en krijgt momenteel een motorrevisie. Daarna gaan we ongetwijfeld de auto zien in de diverse rally's.

Zet deze data alvast in uw agenda zodat er niets mis kan gaan met uw planning en wij op een grote opkomst kunnen rekenen.

Indian Run 28 en 29 september

West Brabant - organisatie Hans Noordhoek en Roel Bijl.
Inmiddels hebben jullie de uitnodiging binnen. Schrijf snel in!

High Tea Zondag 17 november

Dit jaar in Laren - organisatie door Jan en Agnes van den Brink
Uitnodiging volgt uiteraard nog.

ALVIS

Nieuwe leden

ALVIS

Onlangs hebben de volgende nieuwe leden zich bij onze AOCN aangemeld:

Johan Sprengers	2612	Poppel, België. Bijna voltooide restauratie van TA 14 1948. Deze auto is al 30 jaar in zijn bezit
Henk en Mieke Albers	2609	Huizen. TA 14 saloon (overgenomen van de hr. Rossewei)
Guido en Maike Hauptmann	2610	Neurenberg, Duitsland o.a. TB14 en TA14 Dhc
Jörgen en Ulrike Hackländer	2611	Ostbevern, Duitsland. TD21 Dhc mark 1

De Alvis Owner Club zoekt een redacteur voor de Triangel

Beste lezers van dit hoog gewaardeerd blad, wij zoeken een redacteur voor de Triangel! Herman Schipper heeft in de vorige Triangel al door laten schemeren dat hij niet voor eeuwig de redactie zou blijven voeren en nu te kennen gegeven dat hij zijn werkzaamheden als redacteur met ingang van 1 januari 2014 zal beëindigen. Herman heeft sinds Triangel 73 - april 2008, de redactie voor zijn rekening genomen. Herman heeft zich niet alleen als redacteur verdienstelijk gemaakt maar heeft in deze periode ook vele interessante artikelen gepubliceerd. Het bestuur is nu dingend opzoek naar een waardig opvolger. Wie voelt zich geroepen? Neem even contact op met een van de bestuurleden. Herman, alvast bedankt voor je inzet in de voorbije jaren, we komen hier nog op terug.

Anton Brouwers
Voorzitter

van 4
tot 10 mei
2013

Als verjaardagcadeau heeft Rosalie mij "getrakteerd" op deelname aan de 60ste Tulp met de Alvis.

Dit is wel een bijzondere geste van haar, want ze weet heel goed dat voor een kaartlezer zo'n rally ook in de zgn "makkelijke" speciale Vintage klasse "afzien" is en dat je meer je eigen knieën ziet dan het landschap waar je doorheen rijdt.

Daar mijn vader in 1949 mede de eerste Tulpenrally had georganiseerd, vond ik het toch wel een hele "eer" om nu deze speciale editie mee te rijden. En de Alvis special was er klaar voor, zelfs nieuwe

banden eronder gelegd en de tripmaster er op geijkt.

Deze 60ste Tulp was wel een bijzondere, er mochten wat meer als standaard 200 deelnemers komen, en het werden er dan ook 230. Hiervan 16 vooroorlogse auto's welke de Vintage klasse vormden. Absoluut een pre, dat daar 5 Alvisen bijwaren, dus prominent aanwezig onze "leden". Voor ons nieuwe lid Ruud

Mulder met zijn zoon in een Speed 20 liep het Tulp-avontuur niet goed af, zij belanden in een lange rechtse bocht in de linker berm en mochten van geluk spreken dat de Alvis niet "kantelde" of hard tot stilstand kwam.

Slechts mechanische schade (zie fotootje) maar niets lichamelijks of het moet de familie ego zijn die een deuk opgelopen heeft.

De Alvis van Willem en Ellen Vermeulen (nieuw lid 2013) had helaas de net ervoor gereden Schotse Rally nog niet helemaal

verwerkt en blies al bij de proloog zijn koppakking eruit. Zij reden hem uiteindelijk heel verdienstelijk in de Expert klasse uit met hun snel opgehaalde Jaguar. Een waar huzarenstukje!

Helaas Wil van der Ven moest na drie dagen retour rijden, want zijn

vriend een oud top navigator kon het medisch niet meer helemaal trekken. Aldus bleven Martin en Jose en wij

dan de eer hoog houden. En uiteindelijk waren wij de enige twee die deze (zware) rit met een Alvis finishten. Wat hebben we opnieuw weer veel van vooral Frankrijk gezien. Werkelijk buitengewone mooie routes. En zoals gebruikelijk was de sfeer onder de vintages rijders weer erg ontspannen en amicaal.

Qua organisatie een en al lof. Eigenlijk waren het 4 rally's die nagenoeg gelijktijdig door het zelfde gebied reden. Op uitstekend kaart materiaal 1 : 100.000 waren met verschillende systemen de routes geconstrueerd. Bij een start procedure waar er 1 minuut tussen de

auto's is, betekent het dat de laatste auto 4 uur na de eerste vertrekt. De diverse klassen hadden allemaal kleine verschillen in de route, zo reden er 230 voertuigen in een gebied rond zonder elkaar echt voor de voeten te rijden. Een buitengewoon knap stukje planning.

Niet voor niets is dit een waarlijk professionele organisatie, die uit ca 10 man/vrouw bestaat en er een jaar mee bezig is. Dan heb ik het nog niet over de route uitzetters, (2 tot 3 man) zij zijn een stel "apart". En reizen ca 10 keer naar België/Frankrijk om er alles uit te halen wat mogelijk is.

Helaas vinden ze het noodzakelijk om af en toe (mij iets te vaak) de kaart te manipuleren, dwz men verwijderd wegen of plaats er soms net iets bij en nog wel een van de moeilijkste, men verandert de weg net dusdanig dat je hem eigenlijk niet mag berijden. Dit gebeurt vaker bij de Expert klasse, maar soms ook bij ons als vintage. Je begrijpt dit vergt van de kaartlezer veel inzicht en een moment van rust is er voor hun niet bij.

Wij rijders worden dan via parkeerplaatsen, oude weg situaties, of net aan de andere kant van de heg omgeleid. En dan toch een gemiddelde van ca 45 km/h te halen is geen sinecure. Het blijft het top rally KAARTLEES evenement van Nederland en terecht met een belangrijk FIA licentie.!

Dat er dan ook ruim 30 sponsors interesse in hebben is duidelijk, maar die rijden ook vaak mee, en zo moet de organisatie naar overnachtingplaatsen zoeken waar ca.600 tot 700 man kunnen eten en slapen.

Men kan zich voorstellen een echt sociaal

gebeuren is niet mogelijk met zoveel mensen. Het computer tijdperk met zijn internet is dan een uitkomst. Zo kregen we onze standen en starttijden elektronisch door. De ruim 60 controleurs werden aldus gepositioneerd (GPS) en de uitslagendienst kon de resultaten bijzonder

snel verwerken. Anno 2013 vinden we het misschien normaal, maar mijn vader in 1949 kon hier niet van dromen. Zij werkten met papier en potlood en uiteindelijk met een stel goede stopwatches, waar het tijdsverschil

onderling kleiner als 1 sec op 12 uur bedroeg....!

Wat is die ontwikkeling snel gegaan, en heerlijk dat wij met onze vooroorlogse auto's dit toch nu kunnen meemaken.

Tom Gatsonides

Fire flight 25/26 mei

Op vrijdag 24 mei reden Nel en ik al richting Amersfoort daar wij tot onze schande vastgesteld hadden dat wij het centrum van Amersfoort nog nooit bezocht hadden.

Nu dus wel, en daar hebben we absoluut geen spijt van gehad het is inderdaad de moeite waard. Ook door de tips van Hans van Hulst hebben we een zeer gezellige middag/avond doorgebracht in het mooie oude centrum.

Zaterdagochtend hebben we heerlijk ontbeten in het Berghotel en daarna heerlijk in het zonnetje zitten wachten op andere deelnemers van de ALVIS club. Iedereen was behoorlijk op tijd zodat we op schema konden vertrekken

naar Huis Doorn voor onze lunch en de bezichtiging van het Museum. Hans en Jola hadden een speciale parking kunnen regelen voor onze auto's. De lunch was gepland op de bovenverdieping van de Orangerie maar vanwege het mooie weer hebben

we heerlijk op het mooie terras van de Orangerie kunnen lunchen. Het smaakte zo goed dat we ons op laatst moesten haasten om niet te laat te komen voor het museumbezoek. Huis Doorn waar ik ooit als kind was geweest, dus enkele jaren geleden, was het domein van Keizer Wilhelm III nadat hij Duitsland werd uitgewezen en alleen in Nederland met "open" armen werd ontvangen. Onze gids was een zeer gedreven persoon, de namen en jaartallen vlogen ons om de oren. Tussen neus en lippen vertelde hij ook nog even dat alle

gidsen vrijwilligers zijn, daar de subsidie was ingetrokken voor dit soort musea. Vooral de inrichting was zeer interessant maar dat kan niet anders gezien het feit dat de Keizer enkele volledige goederentreinen met van alles en nog wat uit zijn oude paleizen/kastelen heeft laten overkomen naar het Kasteel Doorn. Uiteindelijk heeft hij hier zijn laatste adem uitgestoten en is begraven op het landgoed in een klein mausoleum.

Na deze lekkere lunch en het interessante bezoek aan Huis Doorn reden we via een mooie route door een rustige omgeving over smalle wegen weer richting Berghotel. De 1ste dag zat erop en was zeer geslaagd. Bij aankomst van het hotel werd echter minder blij gekeken daar er amper een parkeerplaats in de buurt van het hotel te vinden was vanwege een bruiloft en dat hebben enkele van

Ook een andere verzameling klassiekers bleek Huize Doorn aan te doen, waar bij wij ook ons clublid Joost Nijhuis aantreffen!

ons ook geweten: de bruiloft ging ook in de kleine uurtjes door, waardoor enkele Alvisleden de volgende morgen niet helemaal uitgeslapen waren. Onze organisator Hans heeft hier maandag gelijk wat van gezegd en ik heb begrepen (hoop dat ik het goed begrepen

heb) dat er een regeling getroffen was met de gedupeerden. Voordat we zaterdagavond in het mooie hotel van het diner gingen genieten werd er eerst nog gezellig geborreld en de ervaringen van de dag nog eens onder de loep genomen.

Nieuwe leden Guido en Maike kwamen met zoon Alexander helemaal uit Neurenberg in de TA14 Dhc

Het diner was prima en voordat we het wisten waren de kleine uurtjes al aangebroken. Zondag gingen de meesten dus met frisse moed aan een zeer mooie tocht beginnen over o.a. de Veluwe, gezellige kleine wegen door een afwisselend landschap met een heerlijke koffie stop meten natuurlijk voor de liefhebbers gebak. De tocht eindigde in Barneveld waar de lunch en de afsluiting plaatsvond.

Beste Hans en Jola, we kunnen terug kijken op een geslaagd weekend. Hoewel het jullie 1ste keer was om voor de Alvis club zo'n weekend te organiseren was het prima. Dank voor de organisatie en wat Nel en mij betreft zeker voor herhaling vatbaar.

Roel

Jongste deelnemster Rachel maakte in de hal van het hotel een mooie tekening om de organisatie te bedanken!

International Alvis Weekend

**28th to 30th June 2013,
at Killerton House & Gardens
(near Exeter)**

We zijn al een aantal dagen onderweg en genieten van het mooie weer, het Engelse landschap en de buitengewoon aardige opmerkingen over onze Green Lady, onze TE 21 Drophead Coupé.

Bij een BP benzinepomp stopt er een invalidenbusje naast ons. De chauffeur vraagt of wij even willen wachten met vertrek en tilt een wat oudere lady in haar rolstoel.

Ze rijdt naar de voorkant van de Alvis en zet zichzelf met een krachtinspanning op haar benen. Ze schuifelt en aait spatborden, koplampen en grille. Dan richt ze zich tot Coen en zegt met vochtige ogen: "My father had one. Much, much beloved. Thank you for your patience." Ik zie Coen ook even slikken... en meer wordt er niet gezegd.

Op vrijdagochtend 28 juni vertrekken wij uit Bournemouth en gaan richting

De jubilerende TE 21's op de eerste rij.

Paignton waar dit jaar het International Alvis Day (Weekend) wordt gehouden. We kunnen ons geluk niet op dat we alweer open mogen rijden! Via de hoofdweg langs de kust richting Exeter en dan volgt

de kustplaats Paignton. Zon, zon, zon en dan ineens een dikke file! Gaan die Engelsen op vrijdagmiddag, tijdens de start van vele vakanties, uitgebreid aan een hoofdweg werken... Het duurt en het duurt, we passeren meerdere heet gelopen pre-war Alvis cars en vragen of ze hulp nodig hebben. No thank you, she needs to cool down... Ineens zien we een kans om te ontsnappen aan de hitte die ons teveel werd, maar de motor gelukkig niet en duiken links een mini-landweggetje in. Nu wordt het echt leuk:

we rijden op weggetjes die niet eens op de beste autokaart en Tom-Tom staan. We kunnen er net doorheen en nu maar hopen dat er geen tegenliggers komen! Best wel spannend, leuker dan in de file staan. Het loopt gelukkig goed af. In Paignton ontmoeten we alle gasten in het Redcliffe Hotel, gesitueerd direct aan de kust. Welkomst borrel en daarna buffet in het restaurant. Warm weerzien met vele bekende Alvis vrienden en ook hele leuke nieuwe ontmoetingen. De NL delegatie bestaat uit Jan Maarten & Caroline ten Bos in hun TC 21 / 100 DHC en Christo & Titia van Zweeden in een 20 jaar oude rode Saab... Lutz & Christine Burchard waren helaas verhinderd. De volgende ochtend na de toast and eggs (het cholesterol jubelt!) beginnen we met een mooie rit, de Longstone Tyre Run.

Redcliffe Hotel met de TC 21 van Jan Maarten.

De organisatie van dit weekend heeft de nadruk gelegd op veel ontspanning en rustig de tijd kunnen nemen voor elkaar en de auto's. En ja, hoe kan het ook anders, deze streek wordt ook wel The English Riviera

genoemd. Via prachtige weggetjes (veel S-bochten) komen we bij de ferry aan die ons over zet naar Dartmouth. Een schitterend stadje aan het water waar we veel bekijks en aanspraak hebben. Het is nog steeds ongelooflijk hoeveel positieve reacties we krijgen op onze Alvis, dit jaar nog nooit zoveel. Mensen zijn verbaasd dat onze kinderen en ondergetekende (dank u!) er ook in mogen rijden. Why not, she is not a museum piece. Lichtelijk overmoedig als ik ben, aanvaard ik de terugreis achter het stuur, ook via allerlei nog minder dan B-weggetjes en het gaat goed hoor. Rijden in een rechts gestuurde Alvis in Engeland voelt heel natuurlijk, ook de roundabouts zijn een "piece of cake." Terug in Paignton ga ik met een boekje op het terras van het hotel zitten met uitzicht op

Lady driver . . .

We don't need Liz Hurley, here's our own Sandra!

Gezellig onderonsje tussen Caroline en Manfred.

Een oude bekende TE 21 Saloon...

Een gedeelte van het wagenpark bij de start van de I.A.D. voor het Radcliffe Hotel.

zee, was wel nodig want het werd aardig warm. Leuke Duitse leden ontmoet, met een fraaie Speed 25 DHC, met wie we een gezellige avond hadden en ook Manfred Fleischmann had een goed verhaal voor de Engelse Club en heette alle aanwezige Overseas Members welkom. Na het diner nog een drankje in de bar en even pootje baden in zee!

zee, een koele bries voelt aangenaam. Coen staat te praten met een aantal mannen op de parkeerplaats en we kunnen wel raden waar dat over gaat... heerlijk toch zo'n hobby! 's-Avonds het Gala Dinner in het Redcliffe restaurant. Wij zaten aan een leuke tafel vlak bij een open slaande deur met uitzicht op strand en

*Spread Eagle arriveert bij The Spread Eagle Hotel in Midhurst
Some like it British . . .*

is aan het groen in haar jurk. We staan nog even met haar te praten en ze vertelde wat verdrietigheden over het afgelopen jaar maar dat als ze zo'n mooie Engelse auto weer terugziet in Engeland dit haar zo goed doet. Ik vond het echt iemand die je spontaan een knuffel wil geven! Ze zwaaide ons uit en wij bleven maar terugzwaaien. Dat vind ik ook vaak zo bijzonder: door de auto ontmoet je mensen en raak je aan de praat en krijg je een kijkje ook in hun leven. De wereld is zo groot en bijzonder! De IAD is echt leuk, weer helemaal Engels. Auto's kijken, plaid op de grond, picknickmand erbij, boekje en hoedje tegen de zon en een bezoek aan het huis en de tuin. Lots of tea and cake. Red Triangle toont de "nieuwe" 4.3.

Zondagochtend

International Alvis Day, we vieren Fifty Years Of The TE 21, at Killerton House & Gardens. En ja, daar is de zon weer. Bij vertrek komt er een oudere, wat fragiele dame naar ons toe met een mooie zondagse witgroene jurk aan, heel charmant. Ook zij jubelt over The Green Colour van onze TE 21 die gelijk

Zie Coen's foto's. We hebben een leuke ontmoeting met Richard & Elizabeth Booth, de huidige owners van onze oude TE 21 Saloon. Richard heeft een prachtige Speed 20 DHC, maar gezien zijn leeftijd (83) rijden hij en Elizabeth grote afstanden liever in de TE 21 Saloon. Ze crossen ermee dwars door Engeland en zijn enthousiast over de betrouwbaarheid en het comfort. We zijn blij dat "she is in good hands." We eindigen altijd met de loterij uitslag (the Raffle genoemd) en het uitdelen van allerlei prijzen die, hoe kan dat nou altijd, allemaal naar de Engelsen gaan?? Wel krijgen de Overseas deelnemers een fraaie reisgids van Devon die ons goed van pas komt. Rond vijf uur vertrekt iedereen zo'n beetje en ook wij gaan op weg. Coen heeft vlakbij, in Tiverton, een

I.A.D. in Killerton House, prachtig weer.

Daaronder de "nieuwe" 4.3 van Red Triangle.

prachtig B&B op de top van Exeter Hill gereserveerd op aanraden van een oude vriend die lang in die buurt gewoond heeft. Wij hebben nog enkele dagen voordat we teruggaan en we bezoeken Exmoor National Park en maken heerlijke wandelingen. Alles bij elkaar was het weer een feest en: tien dagen zon en open gereden. Good Old England: See you next year! Sandra van der Weiden.

International Alvis Weekend 2014 is op 29-30-31 augustus 2014, op Milton Hill House bij Abingdon-on-Thames (15 min. ten zuiden van Oxford).

Austria Historic Rally

Minstens één keer per jaar rijden we een grote rit ergens in Europa, en dit jaar was dat in Oostenrijk.

Vier Alvis Speeds, allen lid van de AOCN, hadden ingeschreven voor de Austria Historic 2013 van 29 juni tot 6 juli, een rit zonder wedstrijdelement, over een aantal hoge, smalle passen, door het prachtige Oostenrijk.

De start was in Bregenz, aan de Bodensee, en het regende... niet normaal meer, zoveel regen, de hele nacht goot het! Onze Alvis waren per autotransporter naar Bregenz gebracht, en wij waren per modern vervoer gekomen. De Alvis er af, de moderneren er op, en zondagmorgen was de start. Bart en Jolijn Rietbergen met de 4.3 Special, Jos en Elly Gerritsen met de 4.3 SWB Tourer, Cor en Trix Meulen met de Speed 25 Special en wij, Herman en Elly, met de Speed 25 drophead, terwijl ons medelid Ivo en Liliane Nijs met een Lagonda reden, evenals onze Antwerpse vrienden. Tom Gatsonides had ook ingeschreven, maar moest door omstandigheden verstek laten gaan. Zondagmorgen was het droog, en we vertrokken naar het Rolls Royce museum in Dornbirn, waar na de koffie de start plaats vond. Er stonden een

geweldig aantal Rollsen, maar ze leken wel allemaal erg op elkaar! Maar toch, best leuk, en op de bovenste verdieping lagen enorme hoeveelheden onderdelen in grote vitrines, wel 50 koplampen, tientallen achterlichten, regelaars, dynamos, klokken, schakelaars, en ga maar door, ze zullen wel nooit gebruikt worden, tenslotte gaat er bij een Rolls toch nooit wat kapot, nietwaar? We vertrokken, prachtige weggetjes, kronkelend door de bergen, en de zon kwam ook nog door, dus dat was echt genieten. De geplande Silvrettapas ging helaas niet door, was nog gesloten vanwege sneeuw....Maar er was genoeg te rijden, de dag eindigde in Innsbruck, waar we na het diner de stad nog verkenden. Vlak bij was het "Huis met het Gouden dak" met daar omheen een aantal gezellige terrassen. De volgende dag stralend weer, via de oude Brennerstrasse kwamen we bij de Furkelpas, een gemeen steile en zeer nauwe pas, waar de Alvissen volledig tot hun recht kwamen! De temperatuur liep op, maar vermogen genoeg! Eenmaal boven voel je toch een zekere opluchting,

vooral die eerste pas, maar ja, dan moet je nog weer naar beneden. Een eindeloze serie korte hairpins, en zelfs in de tweede versnelling ging het nog te hard, dus vlak voor de bocht even vol op de rem, en sturen maar.. en hopen dat bij de volgende hairpin nog voldoende remvermogen aanwezig is! Gelukkig konden we zelf bepalen wanneer we koffie wilden, terrassen genoeg, en met een groep van 6 auto's heb je altijd goed gezelschap. Maar het was nog niet gedaan, 's middags ging het van 700 naar 2100 meter over de Staller Staffel, een zo smalle pas, dat er verkeerslichten staan, die per uur een kwartier groen licht geven, want tegenliggers, dat gaat niet! En dan wil je ook niet stil komen te staan, want dan kan er echt niemand meer langs... Maar de Alvissen, en ook de Lagonda's, lieten zich niet kennen, en alles kwam boven, waar een prachtig bergmeer lag, en waar de auto's even konden afkoelen. 's Avonds een prachtig hotel in Lienz, met terras aan de rivier, volle zon, en een glas sect bij aankomst.

De volgende dag de Pustertaler Hoehenstrasse, dat zegt ons niets, maar ik kan u verzekeren, hij is echt hoog! En smal. Maar prachtig zicht op de bergen aan de andere kant van het dal, mooie vergezichten, smalle wegen, maar weinig verkeer, dus heerlijk rijden.

De rest van de auto's bestond uit een bont gezelschap van zeer oud tot een paar post-wars. De oudste was een Buick uit 1918, met houten spaken en alleen remmen op de achterwielen! Toch kwam hij goed boven op de steile passen, hoe hij beneden kwam weet ik niet, maar ik ben blij dat ik er niet bij in zat!

Verder een paar Rollsen, een Auburn, Packard's, Lagonda's, BMW 315, 327, 328, een paar Riley's, MG's, waaronder een prachtige 6 cylinder Magna en een K-type met kompressor, maar ook een 8-cylinder Tatra, motor achterin, luchtgekoeld, in sublieme staat, hetgeen mocht blijken uit de prijs bij Villa d'Este. Een door Ferdinand Porsche ontworpen motor in een door Ledwinka geconstrueerde auto, dat mag toch bijzonder heten. Hoewel, het geluid was net dat van een oude Keve! En dan nog drie Bugatti's 57 Stelvio, twee fraaie cabriolets uit Nieuw Zeeland, waarvan

waren, precies die wegen die we in Nederland zo missen. Een beetje hoog en laag, met lange snelle bochten, mooi vlak asfalt en bijna geen drempels, en als er dan al eentje was, dan kon je gewoon

een met een Graber body, en een Oostenrijkse Stelvio met een Gangloff body. Ons Neder-belgische groepje van 4 Alvissen en twee Lagonda's kon zich goed meten met dit gezelschap, hoewel we na twee dagen werden aangeduid als "die schnelle Truppe", ik weet niet waarom. Via de Woerthersee naar Gabelhofen, geen extreme passen deze dag, maar wel prachtig slingerende wegen door een heuvelachtig gebied, afgewisseld met zo nu en dan een berg. Op een van die bergen heeft een vroegere malloot een burcht gebouwd, vroeger alleen bereikbaar via een geitenpad, nu door middel van een soort lift, een kooi die met een kabel langs een soort rails aan de buitenkant naar boven wordt getrokken. Het zag er niet al te betrouwbaar uit, maar autorijden schijnt gevaarlijker te zijn. Donderdag kwamen we toch wat meer in het vlakke deel van Oostenrijk, hoewel nog steeds prachtige wegen en schitterende vergezichten te genieten waren, en de lunchstop was in Stift Admont, waar in een Benedicteiner klooster de grootste kloosterbibliotheek te wereld is, een prachtig en indrukwekkende zaal met tienduizenden (zeer) oude boeken. Na de overnachting in Mariazell reden we verder richting Wenen, in het vlakke deel van Oostenrijk, hoewel hier en daar nog best leuke wegen

volgas overheen... En overal vriendelijk zwaaiende mensen, zelfs de wielrenners en de wandelaars zwaaiden, daar kunnen de Nederlandse autohaters een voorbeeld aan nemen.

En de Alvissen? Geen misse klap, geen enkele storing, en toch zo'n 1600 km fors gereden, alles open, de banden iets minder profiel dan bij de start.

De andere Alvissen? Eigenlijk ook niets, Jos laadde zo nu en dan niet bij, Bart zijn tripmaster sloeg soms een stukje over (of misschien Bart zelf wel), Cor zijn Special deed het nog precies zo goed als bij de start. En de twee Lagonda's?

Die moesten natuurlijk extra hard werken om de Alvissen bij te houden, maar ook die geen problemen. Een heerlijke week rijden over schitterende wegen, hoge passen, goede hotels, prima gezelschap, mooie auto's om je heen, en aan het eind van de week staat de transporter met je moderne auto bij het hotel, de Alvis er op, en met de moderne terug naar Nederland. Op Zondag, als heel Duitsland net vakantie heeft gekregen, in de file. Maar moderne auto's koken niet, hebben geen last van vapour-lock, je kunt niet verkeerd rijden met die tom-toms, het wordt niet echt heet met je airco, maar eerlijk, er is ook geen donder aan. Geef mij maar een Alvis!

Herman

Eagle Rally in het Achterhoekse zaterdag 13 en zondag 14 juli

Dit jaar georganiseerd door Frederike en Hans van Tongeren, begon de Eagle Rally met een speciaal voor de gelegenheid samengestelde lunch in restaurant de Korenmolen in Eerbeek.

Vooraf kon de oliemolen worden bekeken. Voor de geïnteresseerden: de enige nog werkende bovenslag watermolen in Nederland, die tegenwoordig olie uit lijnzaad produceert.

De plaats van Rachel Pascoe (op vakantie) als jongste deelnemer aan de rally's en daarmee de 'mascotte', werd door de kleinzoon van Lutz, Luk ingenomen.

"The leaders of the pack"

Onder aanvoering van Frederike en Hans, die voor de gelegenheid de Triumph van stal hadden gehaald, gingen Ellie/Anton, Lutz/Luk, Ingeborg/Hans, Sandra/Coen, Jan Maarten, José/Martin en Jola/Hans in 'optocht' naar de eindbestemming van die dag: hotel Bakker in Vorden.

Onderweg door het prachtige Achterhoekse landschap, o.a. de kastelen 'Hackfort' en 'Wildenborch' en 'Vorden' gepasseerd, die door het overdadige groen, deels zichtbaar waren.

Dat gold ook voor het kalf van het Galloway ras, dat Frederike en Hans tijdens de voorbereidende rit geboren hebben zien worden.

Voor Sandra en Coen aanvankelijk minder leuk, maar wel een voorbeeld van saamhorigheid en hulpverlening: een forse nagel in de rechterachterband

nootte tot een tussentijdse stop. Het wiel was, ondanks

"De boosdoener" en "het gevolg"

ALVIS

"Eendracht" en onverwachte belangstelling

aangeleverde binnenband ('ik heb altijd reserve binnenbanden bij me'), worden voorzien. Na aankomst in hotel Bakker, en na het bekende uitpakken en

vastzittende bouten ('al vele jaren is het wiel er niet af geweest') snel gewisseld. Dat alles onder het toezicht van een aantal 'tuk-tuk'-toeristen, die het allemaal prachtig vonden en met een (Achterhoekse?) tongval, reacties en adviezen gaven. Alleen die reserveband... die had lucht nodig. Bij een tweede benzinepomp, aan de rand van Vorden, is de band op spanning gebracht, en degenen die daar zin in hadden konden aanschuiven bij een door de lokale slager georganiseerde barbecue. De leuke band werd door een garagebedrijf in de buurt gerepareerd en van een nieuwe, door Hans van der Meijden

opfrissen op het terras kunnen genieten van mooi en warm weer, een of meerdere aperitieven, en een diner á la carte. Anton gaf zijn gebruikelijke, maar nog steeds inspirerende en humorrijke toespraak ten beste en overhandigde het (eerste 'Koninklijke') certificaat voor het

50% van de Nederlandse 3 liter Dropheads...

organiseren van een rit aan Hans en Frederike. De volgende dag, na een uitgebreid ontbijt, begon het meer serieuze werk. De zaterdagdeelnemers werden versterkt met de komst van Agnes en Jan, Herman en Matthy en Karen. Opnieuw van het fraaie weer kunnen genieten, zodat de kappen, indien dit (ontwerp)technisch mogelijk was, open konden blijven. Ongeveer halverwege de rit is bij Gitta en Fred Veerman aangelegd, waar een aantal nieuwe aanwinsten zijn bewonderd, en koffie is gedronken. Behalve een Alvis TA Shooting Brake waren o.a. een Lea Francis, een Jensen en een Tatra te bekijken. De laatste, die opviel door zijn zeker voor die tijd

ALVIS

bijzondere vormgeving, had als opvallend detail een in spiegelbeeld aangebracht cijfer 9 op de dashboard klok: een maandagochtend product, volgens Fred.

Zonder verder 'spannende' gebeurtenissen (of het ongewild splitsen van een deel van de groep omdat een afslag over het hoofd werd gezien moet onder deze categorie vallen), en genietend van het fraaie landschap, de dorpen en het nog steeds fraaie weer, werd omstreeks twee uur restaurant 'De Harmonie' in Laag Soeren voor de lunch aangedaan. Daarmee kwam een einde aan een goed georganiseerd (Frederike en Hans: dank nogmaals) en in uitstekende sfeer verlopend weekend.

Hans en Jola van Hulst

Op de koffie.
De Alvis en de Tatra.

"Alles ist gut im Weserbergland"

Crossing Borders 6 | 1 - 5 augustus 2013

Verslag door deelnemers Frank en Joan Kay

Het is 04:00 uur en nog half donker wanneer ik mijn 78 jaar oude Alvis Speed 20 tot leven breng. Het is een heldere koele nacht en we beginnen aan onze reis naar Harwich om met de 'Stena Brittanica' ferry over te steken naar Hoek van Holland.

Zelfs op dit uur is er al verrassende veel verkeer, zowel op de M23 als op de M25. Maar er is ook een aangename verrassing want we hoeven tussen 22:00 uur en 06:00 geen tol te betalen bij de Dartford Brug.

De uitnodiging van Manfred Fleischmann in de 'Pink Calendar' voor Crossing Borders, een tour door Noord Duitsland riep direct herinneringen bij mij op. In het midden van de jaren 50 was ik bij de RAF in de buurt van Bückeberg gestationeerd. Het was voor mij een reis terug in de tijd.

Het door de organisatoren geboden programma sprak mij ook aan, dus op naar het Weserbergland.

Het enige waar ik mij zorgen over maakte was de temperatuur. Toen we 's middags (16.30 uur) in Hoek van Holland arriveerden was het + 30 graden. In de spits en de verkeersdrukte rond Rotterdam hield mijn navigatiesysteem het voor gezien, het was continue

bezigt met 'herberekenen...' Mijn trouwe navigator Joan was nu de redder in de nood en loodste ons keurig door de avondspits.

Mijn plan was om mee te rijden in de stoet vrachtwagens met een snelheid van 90 tot 100 km per uur. Nadeel is de hitte die de vrachtwagens afgeven, voordeel is het verminderde brandstofverbruik (20 MPG). We hebben overnacht in Groenekan, net buiten Utrecht, en op donderdagmorgen

om 7.30 uur zijn we richting Blomberg vertrokken (200 mijl). Wanneer we lange afstanden moeten afleggen rijden we graag over de auto-weg. Volgens de weersvoorspelling zou het die dag 34

graden worden! Rond 10.00 uur verlaten we na Osnabruck de snelweg richting Blomberg. Het is 34 graden en de motortemperatuur stijgt! Rond lunchtijd bereiken we het Burghotel te Blomberg en de motortemperatuur blijft keurig rond 80 graden hangen en we hebben geen koelvloeistof verloren!

"Dus Alles ist gut"

Wanneer ik de auto parkeer bij het Burghotel wordt ik door iemand vanaf het terras toegewuifd. Even later staat Anton Brouwers, medeorganisator, bij onze auto om ons welkom te heten.

Hij zegt: "Je staat op de verkeerde parkeerplaats volg mij maar!"

Na het verwijderen van de afzetting komen we op een prachtige middeleeuwse binnenplaats die speciaal voor het evenement gereserveerd is.

Na het parkeren van de auto is het tijd voor een biertje 'vom Fass' und 'noch ein Bier bitte' ! De zon brand en aan het einde van de dag lijkt het meer op een warme tropische avond.

We dineerden op het terras en maakten kennis met de andere deelnemers van wie velen al meerdere malen aan het evenement hebben deelgenomen.

Er heerst een sfeer als op een familieëunie. Wij waren 'nieuwelingen', samen met Jan-Peter & Heike Eichhorn - Speed 25, Martin & Pat Evans uit Pembroke - TB21, John & Alison Moore uit Sheffield - TF21, Axel & Elke Lotz - Speed 25, Peter Haac - Speed 25, Jörn & Ulrike Hackländer - TD 21, Teun & Ans van der Velde - Speed 25.

We zongen Happy Birthday voor de verjaardag van Christa Fleischmann het lijkt erop dat de Engelse versie ook op het continent wordt gebezigd. Het was een aangename start van de Rally.

21 Alvissen bevonden zich in het 'Parc Ferme' op de binnenplaats, samen met een Rolls Royce en twee Saabs. De laatste twee zijn ondersteuningsauto's bemand door Hans van Tongeren en Anton Brouwers, die optraden als reizende monteurs en marshals.

Vrijdag, start van de eerste rit.

Het Road Book is indrukwekkend en toont met hoeveel toewijding de routes zijn samengesteld.

Vol goede moed vertrekken we, maar ik maak me toch een beetje ongerust over de temperatuur van mijn motor, met een

weersvoorspelling voor vandaag van 35 graden of meer. Manfred en Anton en hun team hadden steden en mogelijke files zorgvuldig vermeden en optimaal gebruik gemaakt van het prachtige landschap dat een mix is van bergen en bossen. De 28 mijl naar Bodenwerder worden zonder problemen afgelegd waarna we inschepen op de 'Brissago' voor een boottocht met een uitstekende lunch op de Weser.

Manfred krijgt vandaag de prijs voor hoogste motortemperatuur, 110 graden, maar zijn 14/75 Saloon heeft het overleefd. Wij hebben er voor gekozen om voor de terugweg onze eigen route te maken en de laatste 50 mijl zo 'koel' (voor de motor wel te verstaan) mogelijk af te leggen.

Terug in het hotel start weer het aangename samen zijn met de andere deelnemers. De gesprekken gaan over radiatoren, Kenlowe fans en motor koeling in het algemeen. Afgewisseld met 'Bier vom Fass' en een barbecue. We genieten tijdens de warme, tropische zomeravond van de gastvrijheid en de ontspannen sfeer.

Anton's Briefing voor de 95 mijl op zaterdag naar het 'Kaiser Wilhelm Denkmal', Schloss Bückeburg & Heli-

copter Museum was duidelijk: temperatuur vandaag weer '37 graden'. Dus zijn we op tijd vertrokken en op eigen gelegenheid naar Porta Westfalica gereden. Toen we het Weserdal in noordelijke richting doorkruisten was ik weer terug op bekend terrein. Onze geschatte aankomsttijd bij Schloss Bückeburg was 11:30 uur en toen we op het punt stonden het Denkmal te verlaten, arriveerde het 'Alvis Peleton', na een steile klim van 300 meter op de parkeerplaats. Wij waren als eerste in Bückeburg, waar gidsen al op ons stonden te wachten. We hebben de auto's voor het Schloss geparkeerd en na de rondleiding hebben we in het Schloss de lunch gebruikt met 'noch ein Bier vom Fass bitte'.

In Bückeburg werd een soort stadfeest gehouden, met veel bier en wijn, varkens aan het spit, lokale muzikanten en veel vermaak. We hebben dit alles omzeild op onze weg naar het Helicopter Museum. Het museum is zeker moeite waard om te bezoeken. Er was zelfs een opengewerkte Alvis Leonides motor te zien! Het woord Hubschrauber is nu toegevoegd aan mijn Duitse woordenschat (het betekent helikopter).

De terugreis naar Blomberg begon meteen goed! Mijn navigatiesysteem hield het

weer eens voor gezien. Na café 'Süsse Mutter' moest ik weer teruggrijpen op mijn latent aanwezige (verouderde) kennis van de omgeving. De GPS dame bleef maar herbereken en stuurde ons richting Rinteln. We hebben de weg naar Blomberg opgezocht en bijna terug op de basis kwamen we Anton tegen die in tegengestelde richting reed! Wij zaten weer op de verkeerde weg!

Het galadiner op zaterdagavond was fantastisch. Een zeer ontspannen sfeer met een paar formaliteiten die bij zo een gelegenheid horen, zoals de welkomstwoorden van Manfred en Anton, en een woord van dank van Jörn Hackländer. De bediening en kwaliteit van het eten was uitstekend. Entertainment was er via een Power Point presentatie van vorige Crossing Borders evenementen en met de getalenteerde Hans van Tongeren op de piano. Hans, bedankt voor het spelen van mijn verzoeknummer: Muss I denn / Wooden Hart".

De zondag route van 75 mijl naar Höxter en Klooster Corvey voerde ons door een open en glooiend landschap. We parkeerden onze auto bij het klooster

en kregen direct vragen van nieuwsgierige toeristen over onze Alvis. We hadden een uitstekende gids genaamd Jozef, die tijdens zijn leger-dienst (Bundeswehr) enige tijd had samengewerkt met de Britse militairen. Veel Duitse deelnemers vertrokken na de uitstekende lunch naar huis, terwijl de rest van ons aan de terugweg naar Blomberg begon. Het 'Laatste Avondmaal' op het terras was een gezellig samen zijn met een kleine ploeg overblijvers. Het eens zo volle 'Parc Ferme' op de binnenplaats oogde nu erg leeg, nu de helft van de auto's was vertrokken. De wijn vloeyde en het eten en service was zoals we de afgelopen dagen gewend waren. Wij hebben genoten! Manfred en Anton en hun teamleden konden nu ontspannen, in de wetenschap van 'taak zeer goed volbracht'. "Alles is gut im Weserbergland".

Sluitstuk: De toegewijde Pit Crew, Anton en Hans, verdienen het opgenomen te worden in het Red Bull Formule I Team.

Reeds op donderdagavond zijn zij gestart met het repareren van de TF21 van John & Alison Moore, die op een recovery truck naar het hotel werd gebracht. Hun werkzaamheden varieerden van het vervangen van knipperlichten, een zoektocht naar de krukas-poelie van de motor van de Speed 25 van Teun & Ans van der Velde en wat andere kleine storingen.

"Danke Schön Manfred Danke Vielmals Anton "

Frank and Joan Kay 1551 SE Sectie AOC 1935 Charlesworth Speed 20 Saloon.

Classic Wings and Wheels

17 augustus 2013

Onze club was uitgenodigd om aan het 6e Wings en Wheels evenement op het vliegveld van Gilze-Rijen deel te nemen. Dit wordt eens per twee jaar georganiseerd door o.a. ons mede Alvis club lid Henk Janus en de Rotary Club Oosterhout, met als doel geld in te zamelen voor een goed doel, in dit geval de stichting Zeldzame Ziekten Fonds.

Daar de start van het evenement al vroeg was op zaterdag 17 augustus besloten Andre en Riet en Marijke en ik de dag er voor te gaan en er togen wij op vrijdagmiddag via een tussenstop in Ameide aan de rivier de Lek naar Gilze/Rijen. Daar begonnen wij al wat in de sfeer van het evenement te komen, omdat er op het parkeerterrein bij het hotel al veel mooie auto's te zien waren. 's Avonds was er een goed diner in het hotel voor de deelnemers en werd er al lekker geborreld en was het gezellig.

De volgende morgen bij het wakker worden hoorden wij al allerlei nerveuze motorgeluiden van auto's die gewend zijn met wat meer toeren te draaien en met een andere nokkenas dan in standaard straat auto's zit. Het was al een drukte van belang met auto's en hun berijders die zich moesten inschrijven en hun toegangsbewijzen moesten ophalen bij het hotel. Na het ontbijt togen wij naar het vliegveld waar een circuit was uitgezet en waar de races werden gehouden. Na eerst door de marshalls naar de gewone parkeerplaats te zijn gestuurd, kwamen we met wat vertraging op de

De zware jongens in de pits, met rechts de 4.3 special van Tim Willems.

plek voor de Alvis club. Op zo veel Alvissen was niet gerekend, want er was wel erg weinig plaats! Hoewel de dag over Classic Wheels ging, stonden de moderne Ferrari's riant geparkeerd, terwijl de meeste echte classic cars voor en achter elkaar stonden, en slecht te bekijken waren voor het publiek.

Toen eindelijk iedereen stond konden wij van al het moois genieten. Prachtige auto's, vooral bij de klassieke GT's en de Pre/War's. Ook liefhebbers van oudere formule 1 wagens kwamen aan hun trekken met namen van weleer, als Gijs van Lennep en Jan Lammers.

Prachtig moment als dit moois het circuit op mag. Foto rechts; Tim heeft er zin in.

Hoewel het rijden demo's betrof en geen echte races, was het toch leuk te zien hoe dat spul zich over de baan voortbeweegt. Ook onze Ab van Egmond kon zijn hart ophalen met zijn mooie Lagonda Rapier racer die op methanol loopt. Opvallend was dat hij in zijn 1600cc'er van 1934 de formule 1 Ferrari's en Maserati's van rond begin 50er jaren bij kon houden. In de middagpauze waren er demonstraties van oude vliegtuigen die twee uur duurden. Hier waren ook prachtige

vliegtuigen bij, waarvan bijna niet te begrijpen was hoe je die bij die vliegbewegingen in de lucht kunt houden. Verder waren er ook races van Porsches, Cobra's en moderne Ferrari's, je moet er van houden. Ik heb er persoonlijk niet zo veel mee.

Paul at speed ...
 Coen gaat richting circuit.
 Ab wist met zijn blauwe
 Lagonda Rapier de snelle
 jongens aardig bij te houden.
 Daaronder: Hams Noordhoek
 snelt rond met zoon
 Robbert en gasten.
 Yvonne verlaat de baan.

commitee een check van
 50.000 euro overhandigd
 te kunnen worden aan het
 goede doel.
 Wij reden tegen de avond
 met een heerlijk zonnetje
 weer richting Zwanenburg.

Simon van Oostveen

Speed 25 DHC naar Engeland

Van Marianne van Hoof kregen we bericht dat de Speed vertrokken is naar good old England, en wel naar de penningmeester van een Alvisclub, mr. Anthony McGarel-Groves, die er erg blij mee is en belofde, er super voor te gaan zorgen. Hij was hier tesamen met Mike Baker, die Marianne nog kende van de Tours van Switzerland en Holland. Begin mei waren de heren hier voor de verkoop, en samen met 3 dochters en 2 kleindochters en Wim van garage Trias werd een afscheidstour gemaakt in de grote "waaiwagen" van opa Rob langs de bollenvelden naar Noordwijk, voor een lunch aan de boulevard, waarmee 37 jaar Alvis-geschiedenis werd afgesloten.

"Hoe ik van mijn Alvis afkwam".
 Ze wenst uiteraard lid te blijven van onze Alvis Club!

Bijgaand een foto van de Speed bij kasteel Beverweerd tijdens het 10 jarig Jubileumweekend op 16/17 mei 1992. Wat hierop niet te zien is, dat de auto een prachtige beige leren kap heeft!

Duidelijk was wel dat iedereen het naar de zin had. Veel ruimte op het terrein, prachtig weer en een heel goede catering, waarvan de hele dag volop genoten kon worden. Ook het ontmoeten van leden van onze club die we al een tijd niet gezien hadden zoals Leon van der Ham, kortom ook sociaal een leuk evenement. Uiteindelijk bleek namens het organisatie

PS: Marianne startte als redactrice van de Triangel met "Hoe ik aan mijn Alvis kwam" en kan nu afsluiten met

Mijn vader had er ook een ! Dat hoor je niet vaak, zeker niet in Nederland!

Maar toch overkwam het mij kort geleden, toen ik ter kennismaking met mijn toekomstige zeilmaten een rondje golf speelde op de Hattemse. Ik zou meegaan zeilen in de Lofoten, een zeer noordelijk gelegen eilandengroep bij Noorwegen, en na afloop van het golfen tijdens de maaltijd kwam het gesprek op (klassieke) auto's.

"Wat heb jij voor auto?" was al snel de vraag, en ik vertelde dat ik een vooroorlogse Alvis heb, waarop Willem, een van de zeilers, zei: "Mijn vader had ook een vooroorlogse Alvis, een cabriolet. Ik heb er als kind veel in meegeleden". Een week later stuurde hij bijgaande foto's, en het kostte mij nog enige moeite hem er van te

overtuigen, dat dit toch echt een TA 14 van net ná de oorlog was! Maar wat een leuk toeval, iemand te ontmoeten die als kind in een TA 14 drophead met vakantie ging. Hij had er de beste herinneringen aan, kon zich geen pech-geval voor de geest halen, nee, die auto deed het altijd! De familie was er mee naar Frankrijk en Zwitserland geweest, hetgeen in de 50er jaren nog een hele onderneming was.

Hij wist niet waar de Alvis is gebleven, maar vermoedelijk is hij ingeruild eind jaren 50 op een Austin Westminster, bij een garage ergens in de buurt van Rotterdam.

Herman

Bij Eva in het "Paradijs" Hans op bezoek

Van Anton (onze voorzitter) kreeg ik een doorgestuurd mailtje van Mevr. E.M. van Velzen-van der Wal uit Kerkwijk, waarin ze schreef, dat haar man Henk, die enige tijd geleden was overleden, haar een vrijwel geheel gerestaureerde Alvis TA 14 Woody had nagelaten, die ze nu te koop aan biedt.

Ze wilde graag hulp bij de verkoop, eventueel een advertentie in ons clubblad en een taxatie van de auto. Onze secretaris heeft na overleg met haar een taxateur gestuurd en de Alvis is al bij haar thuis getaxeerd. Daar ik ook op zoek ben naar een aparte leuke Alvis, dacht Anton meteen aan mij en schreef: "ga daar eens kijken". Ik ben met Frederike naar Kerkwijk getogen om foto's te maken voor de advertentie in de Triangel en ook zelf serieus te kijken naar het object. Aangekomen werden wij verwelkomd, na enig zoeken naar een bel, door de gastvrouw Mevr. van Velzen.

In een hele grote Barn, schuur, garage naast het huis (zie foto) stonden enige prachtige Engelse auto's in wording, er was er nog geen één klaar, de Alvis bijna. Het is een vrijwel volledig gerestaureerde Alvis TA 14

Jachtwagen (Woody) met alle historie. Prachtig verzorgde auto, gelukkig veel echtheid behouden. De kleur is zwart met nieuwe lederen bekleding en veel van het hout-werk is vervangen. Samen met een vriend heeft haar man de restauratie gedaan en de vriend maakt de TA 14 nog geheel af. De plaats Kerkwijk ligt in een prachtige omgeving tegen Zaltbommel aan in de

Bommelerwaard. Thuis bij haar keken we onze ogen uit.

Mevr. van Velzen heet Eva en runt daar een B&B met de naam "het paradijs" op een geweldige lokatie, in een oude geheel verbouwde boerderij, aangepast aan hun eigen wensen... in één woord prachtig. Zie www.het-paradijs.nl, er zijn twee zeer mooi ingerichte suite's en een ruimte (de Deel) voor grote partijen, waar Eva ook voor kookt indien gewenst. De moeite waard om te onthouden voor eventuele toekomstige plannen Alvis gebeurens. Bij de Alvis in de garage stonden ook nog twee half gerestaureerde AC's, een hele aparte Sunbeam, die heel waarschijnlijk naar Italië gaat, een MK 2 Jaguar, de twee Riley's Specials waren net allebei verkocht en gaan naar een Oostenrijkse eigenaar. Verder had ze ook al enige andere auto's verkocht.

Zelf rijdt Eva een Rolls Royce, een hele mooie, uit nijd gekocht, omdat bij aanschaf van de Alvis haar man deed voorkomen, dat de Alvis een rijdbare auto was. Maar toen hij arriveerde, en het een volledige restauratie bleek te zijn,

bleef ze niet wachten tot hij (of is zij) gereed was, maar heeft toen iets leuks gekocht om zelf om in te rijden.

Ik ben met de vriend in de garage gebleven om alles bekijken en Frederike is met Eva het hele huis door geweest.

Die was zo enthousiast, dat ik het ook moest zien en het was zeker de moeite waard, alles mooi op elkaar afgestemd op kleur enz.

De strekking van dit verhaaltje is, dat Eva een nieuwe eigenaar zoekt voor de Alvis en wij dit voor haar een beetje promoten bij de club en ook de B&B noemden voor het geval dat ... U... eens?

Eva is te bereiken op, zie website hierboven. Na het bezoek zijn wij naar Zaltbommel (wat een leuke plaats is dit) geweest om te lunchen en na te denken over de net bekeken auto. Gezellige binnenstad en terrasjes, veel nog echte winkels (geen filialen). We hebben daar lekker gegeten en ons de dag verder prima vermaakt. We waren met het "winkelen" mee toch nog laat thuis!

Hans van Tongeren

When Individuality Returns...

ALVIS

THE CAR OF DISTINCTION

Choose an

ALVIS for 1933!

"Firefly
Twelve"
from £455

"Silver
Eagle"
from £695

"Speed
Twenty"
from £695

Each car the
Leader of its
Class. See them
at

OLYMPIA
Stand 56 Main Hall

WHETHER you desire a speedy sports car or a luxurious limousine, four cylinders or six, your choice should be an ALVIS, leader of its class.

The genius of ALVIS design, the fine workmanship of skilled craftsmen, have carried the fame of ALVIS throughout the world. Discriminating motorists find in the ALVIS incomparable performance allied with long life and low running costs.... a grace of appearance and refinement of control possessed by no other car.

Yet each ALVIS model costs much less than you would expect to pay for such outstanding quality. Take the first step towards better motoring by writing for full particulars to

**ALVIS CAR & ENGINEERING
COMPANY LTD.,
COVENTRY.**

"MASTERS OF THE KING'S HIGHWAY"